

Landsk. Skåne
V. Göinge hd
Häglinge s:n
uppt. år 1932

Uppt. av Erik Jephsson
Ber. av Anders Olsson
3516 född 1859 i Häglinge

TROLLEN I GÖINGEHOLMSBERGET.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 2

En gång hade trollen i Göingeholmsberget tagit en kristen tös, som di hade som fånge hos dom i berget. Men så va där en dräng, som skolle försöka o få henne därifrån. O han red dit en kväll, ja tror nästan dä va julafton. När han kom dit såg han att trollen hade lyft opp en stor sten, som di dansa under. Men den där kristna tösen stod ve sidan om o titta på. O drängen han red ända fram te stenen, för han va inte rädd av se. Då kom där en trollfru fram te nom mä ett horn mä en dryck i, o hon sa te nom att han skolle dricka. Men tösen, den kristna, som stod ve sidan om "nörnde" nom, o han hällde drycken över axeln, så dä kom på hästen o svedde "toed" av på ett stort ställe. Men sen va dä han som red därifrån dä fortaste han konne, men trollen va efter nom i alla fall. Men när han kom te porten på stället där han tjänte så va trollen precis bakom nom, o han stängde porten o trollen fick aldrig sitt horn igen.

3516

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

P O J K E N S O M Å T A V T R O L L E N S B R Ö D .

En gång va en påg från Göingeholmsgården
ute o vaktade får ve Göingeholmsberget. O han hade väl fått
lite mat mä se, för ve middagstid kom trollen ut mä bröd te
nom, som han skolle äta, för ibland kan ju trollen va snälla
ve folk. Men så stark den här lille pågen blev, sen han hade
åtit av trollens bröd. Han blev så stark så han konne välta
stora träd o lyfta di störste stenar.

3516

'PÖSLINGANA' I SNAPPHANEBERGET.

Dä va när ja tjänte på Göingeholmsgården. O så en gång va där en dräng, som skolle gå o hugga "bränne" på Snapphaneberget. När han så satt o skolle äta frukost kom där en pösling fram te nom mä mat. O drängen åt av den, o han blev så ryselit stark sen. En gång hade där blåst ett stort träd tvärs över vägen, o så kom där en fin skjuts från Häglinge o skolle köra förbi. Men drängen han tog trädet o lyfte dä bort från vägen, så stark va han. O dä va bara för att han hade bytt se te mat av pöslingana

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4